

Majsång

Sköna maj, välkommen,
till vår byggd igen!
Sköna maj, väkommen,
våra lekars vän!
Känslans gudaflamma
väcktes vid din ljusning;
jord och skyar stamma
kärlek och förtjusning:
sorgen flyr för våren,
glädjen ler ur tåren,
morgonrodnad ut beskymrens moln.

Blomman låg förkolnad
under frost och snö;
höstens bleka vålnad,
gick hon nöjd att dö.
Vintern, härjarns like,
som föröder nejden
och skövlat rike
tornar efter fejden,
satt med isad glaven
segrande på graven,
dyster själv och mörk och kall som den.

Inga strålar sänktes
på vår morgon ner,
ingen daggtår skänktes
nordens afton mer,
tills, av svaner dragen,
maj med blomsterhatten
göt sitt guld i dagen,
purpurklädde natten,
vinterns spira bräckte
och ur lossat häkte
kallade den väna Flora fram.

Nu ur lundens sköte
och ur blommans knopp
stiga dig till möte
glada offer opp.
Blott ditt lov de susa,
dessa rosenhäckar,
till din ära brusa
våra silverbäckar,
och med tacksam tunga
tusen fåglar sjunga
liksom vi: Välkommen, skönt maj!

Valborgsmässoafton

HELINGBORG

Valborgsmässoafton, sista april eller vardagligt valborg, finlandssvenska vappen, är en årlig högtid som firas i Estland, Finland, Lettland, Sverige, Tjeckien, Slovenien och Tyskland den 30 april eller 1 maj. Traditionen grundar sig på den förkristna högtid som funnits i Tyskland, men har senare kommit att uppkallas efter kulten av den heliga Valborg. Skräp efter vårstädning av skog och mark eldas då upp. Eldningsförbud inträder i allmänhet i Sverige i början av maj.

Sedan 1400-talet firas dagen till minne av det tyska helgonet Sankta Walpurgis. Valborg blev helgonförklarad den 1 maj och genom denna omständighet förbands hennes namn med de förkristna germanska vårfester hållna denna dag, som av kristendomen stämplades som häxförsamlingar.

Särskilt trodde man att häxorna på Valborgsmässoaftnen mellan den 30 april och den 1 maj red på kvastar eller getabockar till de gamla offerplatserna, i synnerhet till Blocksberg, och där gjorde ofog i djävulens sällskap. För att oskadliggöra spökeriet förde man oväsen med rop, skott och horn och tände eldar på höjderna. Sådan blev nämligen den kristna tidens förklaring av dessa förkristna vårseder. Valborgskulten, som uppstod efter hennes död år 779, kom i hög grad att handla om skydd mot häxor och onda andar.

Valborgsmässoafton motsvaras av den förkristna Beltaine bland kelterna och Segerblot i förkristna Norden.

LÄNGTAN TILL LANDET (Vintern Rasat)

Musik: Otto Lindblad Text: Herman Säterberg

Vintern rasat ut bland våra fjällar
drivans blommor smälta ned och dö
Himlen ler i vårens ljusa kvällar
solen kysser liv i skog och sjö
Snart är sommarn här i purpurvågor
guldbelagda, azurskiftande
ligga ängarne i dagens lågor
och i lunden dansa källorne
Snart är sommarn här i purpurvågor
guldbelagda, azurskiftande
ligga ängarne i dagens lågor
och i lunden dansa källorne

Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar
ut till landet, ut till fåglarne
att jag älskar dem, till björk och lindar
sjö och berg, jag vill dem återse
Se dem än som i min barndomsstunder
följa bäckens dans till klarnad sjö
trastens sång i furuskogens lunder
vattenfågelns lek kring fjärd och ö
Se dem än som i min barndomsstunder
följa bäckens dans till klarnad sjö
trastens sång i furuskogens lunder
vattenfågelns lek kring fjärd och ö

